

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Marta, 5.—INCA.

SETMANARI POPULAR
INCA 17 DE FEBRER DE 1917

Núm. 112

PAGAMENT A LA BASTRETÀ
Un trimestre Una pesseta

RECOLLS DE LA

DIADA CATALANA (1)

Senyores, senyors: Altra volta enguany, en bon hora, les regions catalanes i totes les que formen amb ella l'unitat de raça i de parla, han enlairat son esperit per celebrar la Diada de la Llengua, tributant així llaors a nostre verb preciosíssim i afirmant una vegada més i d'una manera pública i solemníssima, la nostra voluntat de veure-lo del tot dignificat i elevat a la gloria fortitud de les Llengues que, per virtut pròpria, imposen tota una cultura.

¿Quin serà l'esdevenir social de la Llengua catalana?

Vat-aquí lo que puga tal volta a venir a constituir el principal nirvi d'aquestes malendressades quartilles.

Un dels nostres poetes capdals, recordant aquell principi que diu: «La llengua serà lo que siga el poble,» va formulà una frase que condensa ella sola tot el nostre pensament respecte del particular: «Poble que sa Llengua cobre, se recobra a si mateix.»

Es a dir, que el perfeccionament i pertant l'esplendent esdevenir d'una Llengua s'ha de deduir del perfeccionament o esdevenir social que's puga angurar de un poble.

Doncs bé: ¿qui negarà que siga ben afalagador l'esdevenir social del poble català? Aquest no es pot negar, a no ser negant l'evidència. Seria verdader miope, però d'una miopia incurable, el que no's marevella davant l'intensitat de vida, en qualsevol orde se consideri, de nostra terra catalana.

I aquesta exuberància de vida, és impulsada per la pruitja que's sent, de cada dia més, de cultivar, estudiar i perfeccionar la Llengua nadiua.

Lo desenrotllament d'una Llengua, per lo fai, és la primera senyal del avansament d'un poble. I això succeeix precisament en el poble de Catalunya en ses múltiples manifestacions. Vibra al acor d'una mateixa nota: la completa i lliure exteriorisació i increment, sempre creixent, de nostra parla,

(1) Discurs pronunciat per Mossen Josep Agulló en el Teatre d'Inca, el 10 de gener de 1917.

reflexe fael del seu esperit, de tota la seva fisonomia.

Som idò un poble predestinat a enlairar-se; som un poble predestinat a creixer continuament; i això mitjansant nostra hermosa i rica parla.

¿Tal volta no os heu fitxat, senyors, en aquells actes literaris anomenats *Jocs Florals*, que sovint sovint s'repeteixen per totes les encontrades de nostra terra? Ah, i que s'intenta amb ells?: sols fer Patria, parlant, escriquent, cantant la nostra Llengua. Alguns dels ilustres literats que m'escolten i que en aquest decapvespre estant honrant nostra Ciutat, podrien fer vos notar més bé que jo, pobres pigmeus, aquest gran canvi notaf en nostre poble. Des de que s'cultiva amb amor i constància nostra Llengua, Catalunya amb totes les seues regions es més hermosa i més gran; més rica i apreciada sa literatura, més interessant i mes gloriosa la seva història i fins sa indústria i son treball son més afanyosos i més esperançadors.

Poquissims eren abans els qui assabotien les celestials dolceses de *l'Amic i l'Amat* en nostre gran místic filosòf Ramón Lull. Abans eren innombrables els que volgut passar per intellectuals, menys-preuaven el català solsament *«por su duro i poco elegante estilo»*. Avui molts d'aquests mateixos, davant la força incontestable de la veritat, no han pogut menys de regoneixer la riquesa dels seus sons, l'abundancia de son lèxic, la seu gran espiritualitat. Abans la Llengua catalana era tenguda per un mal dialecte, no per llengua, no per idioma com el castellà. Avui ja s'comença a comprendre que no és dialecte, com volien els seus inimics; i que solsament pot dir-se dialecte, amb el mateix sentit amb que el castellà, i el francès i l'italià i el portuguès i el rumàneu son també, perque tenen totes aquestes llengues per mare comú a la del Laci, la llengua llatina. Abans era despectuat el català perque no's coneixia en absolut. Avui s'comença a coneixer prou bé i's sab que té fònètica i gramàtica propies; que és apte per la poesia, flexible per el cant, de fàcil expressió per els més difícils conceptes.

Hem avançat bastant senyors: La nostra Llengua arreu s'obri pas, perque du en si una alta finalitat social i per tant ostenta una energica afirmació de son esser, una

voluntat ferma de voler esser respectada com a Llengua viva, pròpria, autònoma...

Hem avançat bastant senyors: Avui s'es-corcollen els arxius i les biblioteques de les poblacions catalanes per estudiar ben d'asseguts la nostra llengua. Actualment ella es trobada en ús ben viu i acentuat de parla, en tos els estaments de vida; en la vida del poble i en l'alta vida social. En la vida del poble ella reina sobiranament,—no es pot negar—i encara que baix d'una grolleria—per dir-ho així—merament superficial, el poble *ni* està *o* sempre regoneixent la seu bellesa i la seu riquesa; i a dinís d'alta vida social, ja heu veis senyors: lo aquí temim sinó tota, una representació notabilíssima de nostres literats catalans de Mallorca, que han surgit gloriosament d'aquesta esplèndida rebrostada literària que enamora i que enalteix la nostra patria.

Essent així idò porem ovirar un bon peryenir per nostra llengua.

I per això tots els seus inimics nos sembla seràn insuficients per enderrocar-la, perque du en si expressa el dit de Deu que li ha senyalat un alt fi social...

Una llengua que té la glòria d'esser la primogenita entre les altres llatines,—com digué molt bè En Milà i Fontanals—; una llengua que fa deu sitges narrava els dòls i conorts d'En Boeci; que fe poemes heròics, romances i histories, que poren competir amb ells millors de l'edat mitjana; una llengua parlada per embaixadors, aplaudida per les Corts de Castella aquí a Espanya i a fora d'ella per les d'Inglaterra i Italia una llengua conreuada per Dant, celebrada p'En Petrarca i modernament per l'eximi Menéndez i Pelayo, llengua maternal dels reis d'Aragó i amb la que s'han escrit preciosos mapes cosmogràfics, còdics respectabilíssims i incomparables cròniques i que—sobre tot repetesc—poseix un lèxic riquíssim i una prolífica poesia popular, una llengua així senyors, té dret a viure, a desenrotllar-se, a perfeccionar-se sens traba alguna.

Senyors—i vaix a acabar—a noltros mos toca missió tan noble i patriòtica. Sense descuidar els nostros devers de religiositat que estan par damunt tot això, treballem per fer gran a Espanya dedicant-nos a cultivar les llengues nacionals.

Estudiem, sobre tot, la catalana, perque

és la nostra i la que amb més urgència sens imposa; això sens capturar la corrent de vida de les altres—sobre tot de la germana la elegantíssima de Castella—sinó per fer-la més feconda, més crescuda...

He dit
J. A. PVRE.

A L'AMOR

L'oració de l'amor tots l'hem resada, al fons del cor. L'anem resant, a lo llarg de la vida, cada dia un granet del rosari dolcissim, fins a la mort.

L'anem resant quan neix la primavera, i a la tardor; quan l'estiu ens halena i l'hivern ens decanta; quan clareja l'aurora o al fons del cor de l'home ve la foscor.

La resem a tot hora que l'ànima es despieta per alçar el vol; per juntar-se i niar so-ta una sola branca; per dar vida a la vida i fer granar la terra a la claror.

L'oració de l'amor, tot do del món la resa en la buidor; i la terra resa als núvols i els núvols a les serres, les ones a la platja i la platja a l'escuma de la salabror.

'Les blanques, papellones, volant aparellades, resen d'amor; resen besant-se al gronxament de l'aire, i a cada bes que resen a l'ombra d'una planta neix una flor.

Els aucells en el boscos, sota la nit sere-na, canten llur plor; i d'aquell plany, fet de sospirs i resos, altres aucells i altres sos-pirs ne neixen, resant a chor.

El reso de les plantes que l'oreig se n'em-porta és la llevor; és la llevor d'amor, que altres plantes esperen per estrenyer amb els llavis i clouer les coroles amb un petó.

Com l'auzell i la planta, el vent i les onades, resen l'amor; vivim ilusionant-nos en l'eterna abraçada, que del fons de l'engany que l'amor ens prepara surt la claror.

L'oració de l'amor tots l'hem resada, al fons del cor. Anem resant, a lo llarg de la vida, cada dia un granet del rosari dolcissim, fins a la mort.

SANTIAGO RUSIÑOL

AGRÍCOLES

L'ENGREIX DE PORCS

NOSTRE RESULTAT. ANY 1916

Obeint a lo que vaig prometre al sentar mon criteri optimista respecte de l'engreix de bestia porquí, ara fa uns dos anys i en

aquesta mateixa PÀGINA AGRÍCOLA, vinc avui novament a donar compte del resultat econòmic obtingut per mi, en l'engreixa-dada practicada durant el curs de l'any passat.

Venir a parlar de brillants economies alcançades en l'engreix de porcs, com en la recría d'altre bestiar fabricador de carn i greix, és una feina un xic delicada i vol certa voluntat per a donar-la a coneixer al públic. Dic això, perque avui més que mai l'ambient pagès no respira altra atmósfera que la viciada per un pessimisme desastrós. No es pot criar o engreixar bestiar perque el menjar està caríssim, diu tothom dia i nit. Pensar ab aquesta indústria són poquíssims a Catalunya que hi pensin, cap pobre i ric no creu altra opinió que la formada a l'escaf de mil converses familiars, amb el que, diu el masover del senyor amb el que semblants consells de pagesa popular menciona el «pèrit» de poble; quan no són procedents d'altra font que la que engendra la ignorància.

Per això repteixó, és treball el de relatar beneficis que no satisfà a gaires voluntats, i són molts els que un cop enterats, volen veure per a creure. Difícil és fer cara a una corrent i més tractar de convèncer-la. Jo m'he trobat en moltes masies, senyalant el secret d'aquest negoci; en fer comprendre el perque surt bé o malament, i no hi ha qui vos digui altra cosa, que tot ho fa «la sort». Aquesta «sort» ditzosa que freqüenta la més clara zootècnia o coneixement de races; aquesta «sort» benedada dels pagesos que no s'entenen de raccions alimentícies, ni raons d'altre pané.

No es pot criar bestiar perque el menjar està car, aquesta és la prèdica quotidiana. Jo no sé que mai hagués notat tanta insistència en fer valer aquest principi i la disciplina per part dels recriadors. Podria presentar una llista de cases de dintre ma comarca, que abans engreixaven porcs amb força quantitat i que ara tenen les corts per a hospedatge dels paràsits, esperant «temps millors» i saborejant cada dia, les bones reflexions dels savis previsors dels bens dels altres.

Deixant aquestes consideracions de banda, entraré a detallar el compte de aquest any:

A mitjans de febrer de 1916, varen ésser comprats sis garris, raça del país entrecreuats de raça graonesa, reunint tots ells qualitats bastant estimables. Quan entraren a casa no tenien més enllà d'uns tres mesos i costaren a raó de 44 pesetes cada un; 9 pesetes més per garri que els comprats l'any anterior.

Posats a la cort, on ja tantes engreixades han tingut lloc, començaren sa recría subjectes si fa o no fa a les mateixes disposicions dictades a altres engreixades. Consumiren quartes i segones durant uns cinc mesos, ordi en farina per l'agost i setembre, i s'acabà la engreixada com sempre, suministrant farina de blat de moro.

Com poden veure nostres lectors el menjar és de primer orde; té un preu molt elevat en el mercat; ningú ignora les diferè-

cies del preu d'ara tres anys i l'actual, doncs a pesar de ser menjar del que més modificaçió que en sentit de la pujada ha sofert, el benefici obtingut no s'aparta en molt a l'efectuat l'any anterior. Ademés si els porcs haguessin estat venuts quinze dies abans de la data en que s'efectuà, el guany hauria alcansat major proporció al de l'engreixada mencionada. Succeí lo que dos anys seguits notarem i aquest any també; que després de donar dos mesos seguits farina de moresc estranger o de mar en les proporcions acostumades per a nosaltres en la racció del porc, aquest per la gana i difícilment la recobra, fent perdre temps i diners sempre que s'ha intentat modificar allavors la causa.

La venda s'efectuà el 7 de desembre passat, quan els porcs encara no havien complert 10 mesos d'ésser a la casa, i resultaren els següents pesos:

Primer porc, 115 kilos; segon, 113; tercer, 112; quart, 112; quint, 104 i sisè 129. Total, 685 kilos.

El menjar suministrat i son valor és el següent.

Pessetes

Compra de 5 saques de quartes a 11'50=	5750
id. » 6 » 11'50=	69'
id. » 2 » 12'00=	24'
id. » 2 » 13'00=	26'
id. » 1 » 14'00=	14'
id. » 1 » 15'00=	15'
Total.	205'50

Compra de 4 saques de segones a 16'00=	64'
id. de 200 kilos ordi, a 29 el 100 kilos=	58'
id. de 14 quarteras a 10'72 una =	150'
id. 123 kilos d'ordi, a 31 els 100 kilos, =	38'15
id. 100 » » =	51'
Total.	546'65

Compra de blat de moro 620 kilos q. 100=	200'
id. 100 kilos id. 100 kilos =	34'
id. 500 kilos =	102'
id. 200 kilos, =	70'
Total.	952'65

Compra de 6 garris a 44 Ptes.	264'
Resum de gastos.	1.216'65

Foren venuts 685 kilos de carn, que importaren 2'35 pesetas kilo; 1.609'75 pesetes.

Resultat: 1.609'75 - 1.216'65 = 393'12 Ptes.

Valor de la venda 1.609'75 Ptes.

Gastos generals 1.216'65

Diferència o guany 393'12 Ptes.

Comparació amb els altres anys:

1915, porcs engreixats; 2; guany, 100'00 Ptes.	
1914, » 4; » 295'55	
1915, » 3; » 227'00	
1916, » 6; » 593,12	

Cal fer constar que en 1914 el temps emplat en l'engreix durà onze mesos; en 1915, durà deu mesos i en l'any actual poc més de nou mesos i mig.

Acab el present article fent ressaltar una cosa: l'interès principal, si no únic de la majoria de pagesos recriadors és l'engreixar porcs per a la producció de fets; no es considera altra benefici que aquest auxili. Doncs bé; noti's que en les relacions fetes per mí durant quatre anys, jo en prescin-deixo d'aquest benefici, que l'adjunxi el bon pagés que em faci l'honor de crèurem!...

De «La Veu de Catalunya» Josep Seguí

Garbes i Gavelles

Coincidencies

«L'ajuda dels Estats Units respecte del problema immediat (de l'acabament de la guerra), no ens pot ser d'importància. En certa manera Nort Amèrica podrà ara ajudar-nos menys que abans, perquè els seus vaixells en lloc de ser immunes contra l'atac, podrà ser enfonsats com els altres. No, no podem mirar cap Amèrica perquè ens ajudi en les circumstàncies actuals. Depenem solament dels nostres recursos».

Així parla el «Daily News» de Londres, coincidint exactament amb el criteri exposat aquí mateix en un recent comentari.

Bé ho deu recordar el lector, com deu recordar també que vaig parlar de la dificultat que tenien els russos en proveir la línia del Sereb per la manca de línies ferries, i que aquesta dificultat, al produir una debilitació de la línia russa, causava automàticament un reforç proporcional de l'adversari.

Heusquílo que posteriorment ha dit un crític prou coneixedor, Stegelman, en el diari suis «Berner Bund»:

No conseguirà el general Gourk (comandant general de la línia russa) proveir de queviures ni de municions les forces que ocupen la línia Tisot-Seret-Danubi, ni evitar per tant l'aniquilament d'aquestes tropes, perquè són molt insegures les seves comunicacions de retaguardia. Sobradament desmostren les operacions, que l'invasor, amb forces inferiors, fa una pressió relativament poderosa.

Les opinions propies que s'exposen en aquests comentaris, no oblideixen a prejudicis ni al desig de dir coses rares. Són ben companyades.

P. de Rocafort.

De. «La Veu de Catalunya».

Sobre la nota d'Espanya

La nota que el govern espanyol ha dirigida a Alemanya respecte el bloqueig dels més ha sigut de gran satisfacció de l'opinió espanyola, manifestant-se en la premsa i en les manifestacions que han fet els polítics de totes les tendències.

Es un document molt ben pensat, a on se protesta devant el govern alemany de cordonnament dels mars, per tenir dret Espanya de poder trafacar el seu comerç per tot el món, per haver observada la més rigurosa neutralitat.

Les demés nacions neutrals que havien sigudes invitades pel govern yanqui a rompre amb els imperis Centrals, no han seguit la política de tal nació, sino que han esperat saber la contesta que donaria Espanya a Alemanya, redactant, després, les seves respectives notes amb un sentit ben còmplement a la nota espanyola.

Per aquest fet, l'Estat espanyol, s'ha constituït el director de les nacions neutrals.

Neutrals, res més que neutrals

A un article que publica En Pol, demunt

«La Veu de Catalunya», llegim les següents parrafades:

Els comentaris sobre l'actitud dels Estats Units, serveixen també per alamar la gent. Jo no sé el què passarà, però crec que els Estats Units no aniran més allà d'on són ara, si no és el donar als seus vaixells mitjans de defensa contra els submarins. Els Estats Units no crec que cerquin més del que ja han conseguit trencant les relacions diplomàtiques amb els Imperis centrals i apoderant-se d'alguns vaixells de guerra, ço és: conquerir un lloc en el futur Congrés de la pau, que els aliats han declarat repetides vegades tancat als neutrals.

S'ha de prevenir tothom contra les campanyes alarmistes, comentaris de periòdics, noves dubtooses... contra el «és diu o s'assegura»; que darrera d'això hi va quasi sempre una alarma, una exageració o una fantasia.

Per Espanya—dins de les previsions humanes—la intensificació de la guerra submarina *no pot tenir mes consecuències econòmiques, d'ordre interior*. Els Estats Units s'han quedat sols en la seva actitud que es pot creure ofensiva. *Tots els altres estats Neutrals com Espanya, an affirmat Novament la seva Neutralitat.*

La Nota resposta del Govern espanyol als Imperis centrals, no per les dignes i justes protestes que fa deixar d'ésser pacifista, absolutament neutralista.

El Banc de París

El Banc de París té 5.000 milions de francs en paper que circula, i per respondre d'ells, ja no més compta amb el 20 per cent d'or en reserva. En molts de comers ja no reben dit paper moneda, i els qui el prenen, és en grosses rebaixes. I a pesar d'això el govern no vol sentir parlar de pau!

Propòsit General en la persona d'un Mallorquí

La simpàtica revista «Luz y Vida» mos dóna la notícia que'l Rdm. P. Miquel J. Cerdá, que fins ara havia estat Provincial dels religiosos teatins de Mallorca, dia 5 de desembre se dignà el Papa Benet XV nomenar-lo General de l'orde de Sant Cajetà per les seves virtuts i qualitats regonegudes de bon govern i madureç.

Felicitem el digníssim religiós mallorquí per la dignitat a on es estat promogut i la província Balearica dels clerges regulars per haver sortit de dins el seu si un prelat de tanta honorabilitat.

Mallorquines

PRESENT

Per correu ens ha enviat un canista mitja dotzena de coses amb motiu de la campanya que hem empresa quantre l'unic divertiment de un poble, que segurament ja devén sobre quin és. Les coses han sigut del tot inofensives i les hem rebudes emocionats posada la destra demunt el cor...

TERRATREMOS?

Dilluns dia 12, el veïnat de Buger sentí un nou estrany, parescut al què deví sentirse quant fa un terratremol. Segons mes farrat se va sobre no va ser terratremol lo que's sospitava, sinó que dos cans se barallaven dins la posesió «La Llebra» i els espectadors armaren un rebombori tan ferest. que l'intranquil·litat i l'angúlia reinaren durant un quart dins el pacific veïnat de Buger.

Per dia 11 del mes qui ve hi ha anunciat un nou semblant al de Buger, per la part de Campanet.

QUE NO CONSIQUIREM RES!

Son varies els que ens han dit que no conseguirem que s'evitin els espectacles de les brigues caneres.

Segons ens enteram per nostra amiga La Veu de Mallorca, el governador està decidit a posar-hi remei Amb dues multes de cinc centes pessetes... finis DESSIGNACIÓ DE CANDIDATS

Dia 5 d'aquest mes es reuní el comité del partit conservador de Mallorca acordant presentar per les vinentes eleccions de diputats provincials, la següent candidatura:

Pel distrit de Ciutat D. Gabriel Massanet i Vert i el Comte de Peralada Sr. Muntaner. Pel partit d'Inca D. Pere Llobera Garau i D. Josep Sampol i Ripoll.

Es diu si's Mauristes presentaran el Sr. Rosselló i Alemany per Palma.

El Comité liberal, per la seva part, ha designat D. Lluís Alemany pel partit de Palma, i D. Joan Llobera i D. Domingo Alzina pel distrit d'Inca.

Si no surten més candidats es podrà aplicar l'article 29 a Mallorca.

Val mes així.

REBIR LO NYIC.

Noves d'Inca

Llegim en el Bolletí Oficial d'aquesta província l'anunci de les següents subastes públiques:

Dia 22 del corrent mes a les 12, se substaran, en el Jutjat d'Instrucció d'Inca, diferents mobles procedents d'una causa per robo.

Dia 23 d'aquest mateix mes a les 12, en el Jutjat de 1.ª instància d'aquest partit, s'efectuarà la segona subasta de les cases números 48 y 52 del carrer Major de la vila de Sansellas, amb les seues dependències, advertint-se que el corral de la darrera casa té més d'una corterada i mitja d'extensió.

Relació de serveis prestats pe'l Jutjat d'Instrucció del partit d'Inca, durant el finit any 1916:

Causes criminals incoades: 117.

Exhortos de caràcter criminal despatxats: 427.

Apelacions de judicis de faltes tramitats: 8.

Ademés se cumplimentaren moltes sentències ejecutoriaries dictades per l'Audien-

cia provincial de Palma, essent de notar que, a conseqüència d'aquelles, hi ha tres individus que estinguexen condena en la presó d'aquest partit, i altres en les persones del continent.

El Comitè del partit Lliberal de Mallorca ha designat a D. Domingo Alzina per a candidat del partit d'Inca en les vinentes eleccions de diputats provincials.

Ens alegram que la designació haja caiguda amb un fill d'Inca, en lo nostre digne Alcalde.

D. Jaume Armengol, cap del partit Lliberal d'Inca, ha presentada la dimissió de la quefetura amb tot el comitè de la seva direcció.

Del resultat que tendrà aquesta dimisió s'en han fets molts de comentaris. Se deia que les forces edictes al Sr. Armengol si formarien un partit radical, més fort sabrem que feien contes sumar-se el partit conservador canista, i a últimament sabrem que n'hi ha qui han donada l'enhorabona al Notari Rosselló per la quefatura del partit Liberal que li serà confiada.

A la Iglesia de San Domingo el dijous Llader, tot el cap-vespre hi va haver nostre Amo patent. El vespre hi va haver sermó per Mossen Miquel Pomar, trissagi cantat i Te Deum abans de la reserva.

Dijous es corregué la notícia per Inca que a Son Salat, s'havia fet un important robo, en diners i alaques, que sumarien unes 10.000 pessetes, a la casa que l'amo té a Inca, mentres tota la família era a sa possessió.

No's té sospita en negú, del qui puga ser el lladre, puis a l'arribada trobaren les portes empeses.

La Càtedra de declamació que té la Congregació Mariana d'aquesta Ciutat, dijous donà una funció an el Circol d'Obrers Catòlics posant en escena «El Compte de Monferrats» i «Trapacerias» i en Manuel Elvira recità alguns monòlegs que deverifien la gent per llarg.

An els intermedis, el públic demanà que D. Antoni Roselló i en Josep Vicens tocàs algunes peçes an el piano, lo feran i foren molt aplaudits; però de cap manera pogueren fer tocar D. Antoni Torrandell que se trobava a la funció.

La reunió resultà molt familiar i devida.

Demà, diumenge, els exploradors donaran una funció al mateix teatre.

Molts de nostros lectors hauràn hetgides les cançons que l'amon Fogué ha compostes de la Missió feta a Inca. Idò be, un subgecle que sol passatjar billets de loteria, veient la acceptació que tenien, s'entregà an aquesta imprenta demandant que li repro-

duïssen dites cançons a compte seu. L'amon de l'establiment no sols no les hi va voler estampar sino que li fe avinent que no's poria fer sense orde de l'autor.

El glossador popular, l'amon Fogué, ahir se'n va anar a Binisalem i trobà invadit aquell poble de fuies clandestines amb les seves cançons.

Naturalment, prengué una rebida més quan li digueren que el venedor de les fuies clandestines, per fer propaganda del seu negoci, encantava que eren fetes d'un home de 67 anys que s'havia convertit, després de no haver-se confessat mai; quant tot-hom sab a Inca, que l'autor de les glosses de la Missió, sempre ha estat un catòlic pràctic.

Demà, a la casa consistorial es farà el sorteig dels moços que entren en quintes en número de 84.

Ha ascendit a capità nostre país D. Matieu Llobera, quant no més, compte en 25 anys d'edat.

El felicitam a ell i a sa família per la nova graduació.

El fanc i llanegadicós que hi ha a nostra població és una cosa que no té consol, degut a les males condicions en que es troben els carrers. Sabem d'una partida de persones que han llenegat pegant caigudes terribles, fent-se contusions i algunes d'aquestes persones té que fer llit.

El dijous Llader ya esser fret i banyat i la gent no va anar de passej. A pesar d'havar-hi dues músiques que tocaven a la plassa Major, allò estava dessert, i semblava un dia qualsevol.

Els tres derrers dies de Carnaval a nostra Parroquia es farà l'Oració de corant-hores que tots els anys dediquen al sagrat Cor de Jesús l'Apostolat de l'Oració i de la Comunió reparadora.

Predicarà en elles el Pare Redal Domingà.

Enguany, està encarregat de fer els sermons de la coremata el Pare Ginart del Oratori de S. Felip Neri de Ciutat.

An el carré Major d'Inca se fan noves construccions particulars que acabaran d'emballir aquell carré. S'hi ha feta una confiteria moderna, de D. Matgi Prats, que val ulls per mirar.

Hanprés pocsessori de ses respectives coles nostros amics suscriptors D. Pere Ripoll de la de Deyà, D. Francesc Beltrà de la de Costitx i D. Mateu Vanrell de la de Llorito.

A tots los desitjam salut i prosperitat.

MERCAT D'INCA

	Preus que retgiren a nostre mercat
Bessó	a 82'00 el quintá
Blat	a 25'00 la cortera
Xexa	a 25'50 id.
Sivada	a 12'00 id.
Id. forastera	a 11'50 id.
Ordi	a 15'00 id.
id. foraster	a 14'50 id.
Faves pera cuinar	a 29'00 id.
id. ordinarias	a 22'50 id.
id. per bestia	a 27'00 id.
Blat de les Índies	a 45'00 id.
Monjetes de confit	a 44'00 id.
Id. Blanques	a 00'00 id.
Siurons	a 00'00 id.
Fasols	a 07'50 el quintá
Garroves	a 17'00 la arrova
Porcs grassos	

NOSTROS AMICS DIFUNTS

EL M. I. DR. MACIÀ COMPANY

L'Iglésia Mallorquina acaba de sofrir una persona sensible en la mort d'aqueix benemerit Canonge i dignidad de Xantre de la Seu.

El caracter del finat ministre del Senyor era de lo més emprendedor i afanyós.

El Círcol de la seva acció no's redueix a dins el temple, sinó que s'extengué per tot camp social, amb tal extensió, que difícilment es trobaria associació cultural, patriòtica o de beneficencia a on hi manca la cooperació del virtuós canonge.

Les simpàtiques Institucions de les «Creu Rotja» i «Boys-cuts» li deuen regoneixament etern; de la primera ocupava l'elevat càrrec de sub-delegat provincial i de la segona fonc el conciliari general.

La Real Sociedad Económica d'Amics del País repetides vegades el tengué per Vice-Director; lo mateix que ocupa els importants càrreg de President de Socors mutuos del Clergat; de Comisionari de la Propaganda de Terra Santa; de President de la Congregació de Propaganda Fide; de Ministre de la 3.ª Orde, doncs, pels seus mèrits científics meresqué ja en el principi de la seva carrera sacerdotal el ser nombrat catedràtic del Seminari.

En 1886 per oposició, fonc elegit canonge Doctoral de la Seu mallorquina i mes tard Dignat de Xantre, que ocupà fins a la mort.

Fonc sempre suscriptor de «La Veu d'Inca» dels setmanaris inquers anteriors.

Per això suplicam a nostros amics una oració per la seva animeta. A. E. R. P.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i ses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramón 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y millesimas hectolitros, de canas a metros y de metros a nas con sus divisores—50 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arroba libras con las reglas para hacer cuentas por Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de L. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.

Tip. M. Durán.—Inca